31994L0046

L 268/15 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 19.10.1994

DYREKTYWA KOMISJI 94/46/WE
z dnia 13 października 1994 r.
zmieniająca dyrektywę 88/301/EWG i dyrektywę 90/388/EWG w szczególności w odniesieniu do łączności satelitarnej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat o utworzeniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, a w szczególności jego art. 90 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zielona Księga w sprawie wspólnego podejścia w dziedzinie łączności satelitarnej we Wspólnocie Europejskiej przyjęta przez Komisję w listopadzie 1990 r. wyznaczyła zasadnicze zmiany w regulacjach prawnych niezbędne do wykorzystania tej dziedziny łączności; wspomniana Zielona Księga Satelitarna przewidywała między innymi pełną liberalizację sektorów usług satelitarnych i produkujących urządzenia dla tej dziedziny, w tym zniesienie wszelkiej wyłączności i specjalnych praw w tym zakresie, z zastrzeżeniem licencjonowania, jak też swobodny nieograniczony dostęp do pojemności segmentu kosmicznego.

(2) Rezolucja Rady z 19 grudnia 1991 r. w sprawie rozwoju wspólnego rynku w zakresie usług satelitarnych i urządzeń [1] udzieliła ogólnego poparcia stanowisku przedstawionemu w Zielonej Księdze Satelitarnej Komisji oraz przyjęła za główne cele: harmonizację i liberalizację rynku odpowiednich naziemnych stacji satelitarnych, w tym w stosownych przypadkach zniesienie wyłączności i specjalnych praw w tym zakresie, w szczególności pod warunkami niezbędnymi do zapewnienia zgodności z wymogami zasadniczymi.

(3) W swojej rezolucji w sprawie rozwoju wspólnego rynku usług satelitarnych i urządzeń [2] Parlament Europejski zobowiązuje Komisję do wprowadzenia niezbędnych przepisów prawnych mających na celu stworzenie warunków pozwalających na usunięcie ograniczeń oraz rozwój nowych rodzajów działalności w dziedzinie łączności satelitarnej, podkreślając potrzebę harmonizacji i liberalizacji rynków usług satelitarnych i urządzeń.

(4) Kilka Państw Członkowskich już otworzyło pewne usługi łączności satelitarnej dla konkurencji i wprowadziło licencjonowanie; tym niemniej, przyznawanie licencji w niektórych Państwach Członkowskich nadal nie odpowiada obiektywnym, proporcjonalnym i niedyskryminującym kryteriom lub, w przypadku operatorów konkurujących z organizacjami telekomunikacyjnymi, podlega ograniczeniom technicznym, takim jak zakaz przyłączania urządzeń do sieci komutowanych eksploatowanych przez organizacje telekomunikacyjne; inne Państwa Członkowskie utrzymały wyłączność krajowych przedsiębiorstw publicznych.

(5) Dyrektywa Komisji 88/301/EWG z dnia 16 maja 1988 r. w sprawie konkurencji na rynkach końcowych urządzeń telekomunikacyjnych [3], ze zmianami wprowadzonymi Porozumieniem w sprawie Europejskiego Obszaru Gospodarczego, przewiduje zniesienie specjalnych lub wyłącznych praw w zakresie przywozu, sprzedaży, przyłączania, uruchamiania i konserwacji satelitarnych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych; nie obejmuje ona wszystkich typów urządzeń naziemnych stacji satelitarnych.

(6) W swoim orzeczeniu w sprawie C-202/88 *Francja przeciwko Komisji* [4] Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich podtrzymał dyrektywę Komisji 88/301/EWG; tym niemniej, w zakresie dotyczącym specjalnych praw, dyrektywa została uznana za nieważną w oparciu o uzasadnienie, iż ani przepisy dyrektywy, ani jej preambuła nie określają praw, o jakie w rzeczywistości chodzi, ani w jaki sposób istnienie takich praw narusza różne postanowienia Traktatu; w zakresie przywozu, sprzedaży, przyłączania, uruchamiania oraz konserwacji, specjalne prawa są praktycznie prawami nadanymi przez Państwo Członkowskie ograniczonej liczbie przedsiębiorstw, przy pomocy dowolnych środków ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które na danym obszarze geograficznym:

— ograniczają liczbę takich przedsiębiorstw do dwóch lub więcej, czyli niezgodnie z obiektywnymi, proporcjonalnymi i niedyskryminującymi kryteriami, lub

— wyznaczają, w sposób niezgodny z tymi kryteriami, kilka konkurujących przedsiębiorstw, lub

— stwarzają dla dowolnego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw, niezgodnie z tymi kryteriami, sytuację przewagi wynikającą z przepisów lub regulacji prawnych, która w istotny sposób wpływa na zdolność wszelkich

[1] Dz.U. C 8 z 14.1.1992, str. 1.
[2] Dz.U. C 42 z 15.2.1993, str. 30.
[3] Dz.U. L 131 z 27.5.1988, str. 73.
[4] Rec.1991 str. I – 1223.

innych przedsiębiorstw do uczestniczenia w wyżej wymienionej dziedzinie, na tym samym obszarze geograficznych, na zasadniczo równych warunkach.

Niniejsza definicja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 92 Traktatu WE.

(7) Istnienie wyłącznych praw skutkuje ograniczeniem wolnego przepływu takich urządzeń w zakresie przywozu i sprzedaży urządzeń telekomunikacyjnych (w tym satelitarnych), gdyż pewne wyroby nie są sprzedawane lub w zakresie przyłączania, uruchamiania lub konserwacji, gdyż ze względu na charakterystykę rynku, a w szczególności zróżnicowanie i techniczny charakter tych wyrobów, monopolista nie ma powodu do świadczenia tych usług w odniesieniu do wyrobów, których nie jest sprzedawcą ani importerem, ani do wyceny w oparciu o formuły kosztowe, gdyż nie ma zagrożenia konkurencyjnego ze strony nowych firm wchodzących na rynek; uwzględniając fakt, iż na większości rynków urządzeń telekomunikacyjnych zazwyczaj występuje cała gama urządzeń telekomunikacyjnych, oraz perspektywę rozwoju rynków, na których jeszcze występuje ograniczona liczba producentów, wszelkie specjalne prawa bezpośrednio lub pośrednio – np. poprzez brak jawnego i niedyskryminującego trybu udzielania praw – ograniczają liczbę przedsiębiorstw uprawnionych do przywozu, sprzedaży, przyłączania, uruchamiania i konserwacji takich urządzeń, skutkując tak samo, jak nadanie wyłącznych praw.

Takie wyłączne lub specjalne prawa są środkami skutkującymi tak samo, jak ograniczenia ilościowe, sprzeczne z art. 30 Traktatu WE; nie istnieją żadne szczególne cechy naziemnych stacji satelitarnych, ani rynku sprzedaży i konserwacji tych urządzeń, uzasadniające ich odmienne traktowanie w przepisach prawnych, niż pozostałych końcowych urządzeń telekomunikacyjnych; tak więc niezbędne jest zniesienie wszelkich istniejących wyłącznych praw w odniesieniu do importu, sprzedaży, przyłączania, uruchamiania i konserwacji urządzeń naziemnych stacji satelitarnych, jak też praw skutkujących w podobny sposób – tj. wszelkich specjalnych praw z wyłączeniem praw polegającym na uprzywilejowaniu w przepisach lub regulacjach prawnych, dotyczących jedynie możliwości innych przedsiębiorstw podejmowania działalności w wyżej wymienionych dziedzinach, na tym samym obszarze, na zasadniczo równych prawach.

(8) Urządzenia naziemnych stacji satelitarnych powinny spełniać wymogi zasadnicze zharmonizowane zgodnie z dyrektywą Rady 93/97/EWG [1] ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania częstotliwości; częściowa kontrola stosowania tych wymogów zasadniczych będzie możliwa poprzez licencje udzielane na świadczenie usług, których one dotyczą; dostosowanie do wymogów zasadniczych zostanie osiągnięte głównie poprzez przyjęcie wspólnych zasad technicznych i ujednolicenie warunków licencji; nawet w przypadkach braku ujednolicenia, Państwa Członkowskie będą musiały przyjąć swoje własne zasady; w obu wypadkach Państwa Członkowskie powinny w międzyczasie zapewnić, że stosowanie tych zasad nie będzie stwarzało barier handlowych.

(9) Zniesienie specjalnych lub wyłącznych praw w odniesieniu do przyłączania urządzeń naziemnych stacji satelitarnych stwarza konieczność uznania prawa do przyłączania tych urządzeń do sieci komutowanych eksploatowanych przez podmioty działające w dziedzinie telekomunikacji, tak aby licencjonowani operatorzy mogli świadczyć swe usługi na użytek publiczny.

(10) Dyrektywa Komisji 90/388/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie konkurencji na rynkach usług telekomunikacyjnych [2], ze zmianami wprowadzonymi Porozumieniem w sprawie Europejskiego Obszaru Gospodarczego, przewiduje zniesienie specjalnych lub wyłącznych praw nadawanych przez Państwa Członkowskie w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, tym niemniej świadczenie usług satelitarnych zostało wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy.

(11) W połączonych sprawach C-271/90, C-281/90 oraz C-289/90, *Hiszpania przeciwko Komisji* [3], Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich podtrzymał tę dyrektywę Komisji w dniu 17 listopada 1992 r.; tym niemniej, w zakresie dotyczącym specjalnych praw, Trybunał uznał dyrektywę za nieważną w oparciu o uzasadnienie, iż ani przepisy dyrektywy, ani jej preambuła nie określają praw, o jakie w rzeczywistości chodzi, ani w jaki sposób istnienie takich praw narusza różne postanowienia Traktatu; w związku z tym prawa te muszą zostać określone w niniejszej dyrektywie; w zakresie usług telekomunikacyjnych, specjalne prawa są praktycznie prawami udzielonymi przez Państwo Członkowskie ograniczonej liczbie przedsiębiorstw, przy pomocy dowolnych środków ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które na danym obszarze geograficznym:

[1] Dz.U. L 290 z 24.11.1993, str. 1.
[2] Dz.U. L 192, z 24.7.1990, str. 10.
[3] Rec. 1992 str. I – 5833.

— ograniczają do dwóch lub więcej, czyli niezgodnie z obiektywnymi, proporcjonalnymi i niedyskryminującymi kryteriami, liczbę przedsiębiorstw mogących świadczyć takie usługi, lub

— wyznaczają, w sposób niezgodny z tymi kryteriami, kilka konkurujących przedsiębiorstw mogących świadczyć takie usługi, lub

— stwarzają dla dowolnego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw, niezgodnie z tymi kryteriami, sytuację uprzywilejowaną wynikającą z przepisów lub regulacji prawnych, która w istotny sposób wpływa na zdolność wszelkich innych przedsiębiorstw do świadczenia tych samych usług telekomunikacyjnych, na tym samym obszarze geograficznych, na zasadniczo równych warunkach.

Niniejsza definicja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 92 Traktatu WE.

(12) W odniesieniu do usług telekomunikacyjnych takie prawne lub regulacyjne uprzywilejowanie może polegać między innymi na uprawnieniu do realizowania obowiązkowych zakupów w interesie ogółu, uchyleniu przepisów o przestrzennym planowaniu miejskim i wiejskim lub możliwości uzyskania uprawnień bez poddawania się obowiązującej procedurze. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie ogranicza liczbę przedsiębiorstw uprawnionych do świadczenia usług telekomunikacyjnych poprzez specjalne, a tym bardziej wyłączne prawa, stanowi to ograniczenie, które może być sprzeczne z art. 59 Traktatu, jeżeli takie ograniczenie nie jest uzasadnione wymogami zasadniczymi, gdyż takie prawa uniemożliwiają innym przedsiębiorstwom świadczenie (lub uzyskiwanie) danych usług innym (od innych) Państw Członkowskich; w przypadku usług satelitarnych, takie wymogi zasadnicze mogą polegać na efektywnym wykorzystaniu widma częstotliwości oraz unikaniu zakłóceń pomiędzy systemami łączności satelitarnej a innymi kosmicznymi lub naziemnymi systemami technicznymi; tak więc, jeżeli urządzenia wykorzystywane do świadczenia usług spełniają wymogi zasadnicze w odniesieniu do łączności satelitarnej, odrębne ich prawne traktowanie nie jest uzasadnione; z drugiej strony, specjalne prawa wynikające jedynie ze specjalnego traktowania na podstawie przepisów prawa lub innych regulacji w zasadzie nie uniemożliwiają innym przedsiębiorstwom wchodzenia na rynek; tak więc zgodność takich praw z Traktatem WE powinna być oceniana indywidualnie dla konkretnych przypadków, z uwzględnieniem ich wpływu na rzeczywistą swobodę innych podmiotów do świadczenia takich samych usług telekomunikacyjnych i ich ewentualne umotywowanie w odniesieniu do danej działalności.

(13) Wyłączne prawa istniejące obecnie w dziedzinie łączności satelitarnej najczęściej były przyznawane podmiotom już posiadającym dominującą pozycję w zakresie tworzenia sieci naziemnych lub podmiotom od nich zależnym. Takie prawa skutkują rozszerzeniem zakresu ich dominującej pozycji i tym samym dodatkowo ją wzmacniają. Wyłączne prawa w obszarze łączności satelitarnej są więc niezgodne z art. 90 Traktatu rozpatrywanym w związku z art. 86.

(14) Takie wyłączne prawa ograniczające dostęp do rynku skutkują ograniczaniem lub uniemożliwianiem, ze szkodą dla użytkowników, wykorzystania usług łączności satelitarnej, jakie mogłyby być oferowane, tym samym powstrzymując postęp technologiczny w tej dziedzinie; z dużym prawdopodobieństwem, przedsiębiorstwa posiadające wyłączne prawa będą o nie opierały swoje plany inwestycyjne i w wielu przypadkach będą się decydowały na danie priorytetu systemom naziemnym, podczas gdy nowe przedsiębiorstwa wchodzące na rynek mogłyby wykorzystywać technologie satelitarne; organizacje telekomunikacyjne zazwyczaj preferowały rozwój naziemnych łączy światłowodowych, sięgając do łączności satelitarnej jedynie w ostateczności, jako rozwiązania technicznego stosowanego w wypadkach, gdy rozwiązania oparte o systemy naziemne były nadmiernie kosztowne lub dla celów transmisji danych i/lub nadawania programów telewizyjnych, nie zaś jako do w pełni komplementarnej technologii transmisji; tak więc wyłączne prawa implikują ograniczenie łączności satelitarnej, co jest niezgodne z art. 90 Traktatu WE rozpatrywanym w związku z art. 86.

(15) Niemniej jednak, w zakresie świadczenia usług satelitarnych, uznaje się licencjonowanie lub zgłaszanie za uzasadnione w celu zapewnienia przestrzegania wymogów zasadniczych, pod warunkiem zachowania zasady współmierności; licencjonowanie nie jest uzasadnione w przypadkach, gdy zwykłe zgłoszenie wystarcza do osiągnięcia danych celów; przykładowo, w przypadku świadczenia usług satelitarnych polegających jedynie na wykorzystaniu naziemnych stacji VSAT należących do tego samego systemu na terytorium Państwa Członkowskiego, nie powinno ono wprowadzać wymagań wykraczających poza zgłoszenie.

(16) Artykuł 90 ust. 2 Traktatu przewiduje wyjątek w stosunku do postanowień art. 86 w przypadkach, gdy jego zastosowanie mogłoby stanowić prawną lub rzeczywistą przeszkodę dla realizacji konkretnych celów wyznaczonych organizacjom telekomunikacyjnym; zgodnie z tym postanowieniem, dyrektywa 90/388/EWG dopuszcza utrzymanie wyłącznych praw w zakresie telefonii głosowej w okresie przejściowym.

Zgodnie z definicją podaną w art. 1 dyrektywy 90/388/EWG „telefonia głosowa" jest zarobkowym świadczeniem na użytek publiczny, przekazu i komutacji mowy w czasie rzeczywistym pomiędzy punktami zakończenia publicznych sieci komutowanych, umożliwiającym wszystkim użytkownikom korzystanie z urządzeń przyłączonych do takich punktów zakończenia sieci w celu komunikowania się z innymi punktami zakończenia sieci; w przypadku bezpośredniego przekazu i komutacji mowy poprzez sieci naziemnych stacji satelitarnych takie zarobkowe świadczenie usług publicznych może być realizowane jedynie, gdy taka sieć satelitarnych stacji naziemnych jest przyłączona do publicznej sieci komutowanej.

W odniesieniu do usług innych niż telefonia głosowa, art. 90 ust. 2 nie uznaje za uzasadnione specjalnego ich traktowania, w szczególności ze względu na ich niewielki udział w obrotach organizacji telekomunikacyjnych.

(17) W rozumieniu niniejszej dyrektywy, świadczenie usług sieci satelitarnych dla celów przekazu programów radiowych i telewizyjnych jest usługą telekomunikacyjną, a zatem podlega jej postanowieniom; niezależnie od zniesienia niektórych specjalnych i wyłącznych praw w odniesieniu do naziemnych odbiorczych stacji satelitarnych nieprzyłączonych do sieci publicznej Państwa Członkowskiego oraz zniesienia specjalnych i wyłącznych uprawnień w odniesieniu do usług satelitarnych świadczonych na użytek publiczny lub prywatnych stacji nadawczych, treść dyfuzji satelitarnej na użytek publiczny w pasmach częstotliwości określonych w Regulaminie Radiowym zarówno dla Służb Przekazu Satelitarnego (BSS), jak też Stałych Służb Satelitarnych (FSS), będzie nadal podlegała konkretnym zasadom przyjętym przez Państwa Członkowskie, zgodnie z prawem Wspólnot, a zatem nie podlega postanowieniom niniejszej dyrektywy.

(18) Niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody w przyjmowaniu środków zgodnych z prawem Wspólnot i istniejącymi zobowiązaniami międzynarodowymi, mającymi na celu zapewnienie obywatelom Państw Członkowskich równoprawnego traktowania w krajach trzecich.

(19) W niektórych Państwach Członkowskich oferowanie przez operatorów satelitarnych pojemności segmentu kosmicznego państwowych, prywatnych lub międzynarodowych systemów satelitarnych licencjonowanym operatorom sieci stacji naziemnych nadal podlega ograniczającym regulacjom innym niż przepisy zgodne z porozumieniami o koordynacji częstotliwości i lokalizacji wynikające z międzynarodowych zobowiązań Państw Członkowskich; takie dodatkowe ograniczenia są sprzeczne z art. 59, z którego wynika, iż pod warunkiem uzyskania licencji w jednym Państwie Członkowskim, tacy operatorzy satelitarni winni korzystać z całkowitej swobody świadczenia usług na obszarze Wspólnoty.

(20) W większości Państw Członkowskich badania, mające na celu określenie, czy naziemne stacje satelitarne licencjonowanych operatorów niebędących operatorami państwowymi spełniają obowiązujące warunki techniczne i eksploatacyjne dla międzyrządowych systemów satelitarnych, są wykonywane przez reprezentującego państwo sygnatariusza państwa, na którego terenie działa dana stacja; tak więc ocena zgodności jest dokonywana przez konkurencyjnych wobec siebie dostawców usług.

Jest to niezgodne z postanowieniami Traktatu, a mianowicie z art. 3 lit. g) i 90, rozpatrywanymi w związku z art. 86. Państwa Członkowskie powinny zatem zapewnić, że te oceny zgodności będą mogły być realizowane bezpośrednio pomiędzy zainteresowanymi operatorami sieci i samą organizacją międzyrządową, jedynie pod nadzorem organów zajmujących się regulacją.

(21) Większa część dostępnej pojemności segmentu kosmicznego jest oferowana przez międzynarodowe organizacje satelitarne. Opłaty za wykorzystanie tej pojemności w wielu Państwach Członkowskich są nadal wysokie, ponieważ tę pojemność można uzyskać jedynie od sygnatariusza występującego w imieniu danego Państwa Członkowskiego. Taka wyłączność, dopuszczana przez niektóre Państwa Członkowskie, prowadzi do podziału wspólnego rynku ze szkodą dla zdolności nabywczej użytkowników. W związku z tym, w swojej rezolucji z dnia 19 grudnia 1991 r., Rada wezwała Państwa Członkowskie do poprawy dostępu do segmentu kosmicznego należącego do organizacji międzyrządowych. W odniesieniu do tworzenia i wykorzystania odrębnych systemów, restrykcje wprowadzane w oparciu o międzynarodowe konwencje podpisane przez Państwa Członkowskie również mogą mieć skutki niezgodne z prawem Wspólnot, ograniczając podaż kosztem konsumentów, w rozumieniu art. 86 lit b). W międzynarodowych organizacjach satelitarnych dokonuje się obecnie oceny odnośnych podstawowych regulacji prawa międzynarodowego, między innymi celem poprawy dostępu oraz w aspekcie tworzenia i wykorzystania

systemów odrębnych. Celem umożliwienia Komisji prowadzenia monitoringu powierzonego jej Traktatem WE, należy stworzyć instrumenty mające na celu ułatwienie Państwom Członkowskim doprowadzenie do przestrzegania obowiązku zapisanego w pierwszym ustępie art. 5, rozpatrywanym w związku z art. 234 ust. 2 Traktatu.

(22) Oceniając środki przewidziane niniejszą dyrektywą, Komisja, mając na uwadze realizację podstawowych celów Traktatu określonych w jego art. 2, w celu, jakim jest wzmacnianie gospodarczej i społecznej spójności Wspólnot zgodnie z art. 130 lit. a), weźmie również pod uwagę sytuację Państw Członkowskich, w których sieć naziemna nie jest jeszcze rozwinięta w wystarczającym stopniu, co mogłoby uzasadniać w odniesieniu do usług satelitarnych i w niezbędnym zakresie odroczenie dla tych Państw Członkowskich pełnej realizacji przepisów niniejszej dyrektywy do dnia 1 stycznia 1996 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejszym wprowadza się następujące zmiany do dyrektywy 88/301/EWG:

1. There's nothing missing in PL version

   a) Tiret pierwsze zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

   „Urządzenia końcowe oznaczają również urządzenia naziemnych stacji satelitarnych".

   b) Po tiret drugim dodaje się następujące tiret:

   „— »specjalne prawa« oznaczają prawa nadane przez Państwo Członkowskie ograniczonej liczbie przedsiębiorstw przy pomocy dowolnych środków ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które na danym obszarze geograficznym:

   — ograniczają do dwóch lub więcej liczbę przedsiębiorstw, w oparciu o inne zasady niż obiektywne, proporcjonalne i niedyskryminujące kryteria, lub

   — wyznaczają, w oparciu o zasady różne od takich kryteriów, kilka konkurujących ze sobą przedsiębiorstw, lub

   — nadają dowolnemu przedsiębiorstwu lub przedsiębiorstwom, w oparciu o zasady różne od takich kryteriów, jakiekolwiek prawne lub regulacyjne przywileje, które w istotny sposób wpływają na możliwości dowolnego innego przedsiębiorstwa w zakresie importu, sprzedaży, przyłączania, uruchamiania i konserwacji końcowych urządzeń telekomunikacyjnych na tym samym obszarze geograficznym i na zasadniczo równych warunkach;

   — »urządzenia naziemnych stacji satelitarnych« oznaczają urządzenia, które mogą być wykorzystane jedynie dla celów transmisji lub transmisji i odbioru (»nadawczo-odbiorcze«) lub jedynie do odbioru (»odbiorcze«) sygnałów radiokomunikacyjnych przy pomocy satelitów lub innych systemów umieszczonych w przestrzeni kosmicznej."

2. Artykuł 2 ust. 1 zastępuje się następującym tekstem:

   „Państwa Członkowskie, które nadały przedsiębiorstwom specjalne lub wyłączne prawa zagwarantują, że wszystkie wyłączne prawa zostaną uchylone, jak też wszystkie prawa specjalne, które

   a) ograniczają do dwóch lub więcej liczbę przedsiębiorstw w rozumieniu art. 1, w oparciu o inne zasady niż obiektywne, proporcjonalne i niedyskryminujące kryteria, lub

   b) wyznaczają, w oparciu o zasady różne od takich kryteriów, kilka konkurujących ze sobą przedsiębiorstw w rozumieniu art. 1."

3. Artykuł 2 ust. 1 zastępuje się następującym tekstem:

   „— w odniesieniu do urządzeń naziemnych stacji satelitarnych, odmówić przyłączenia takich urządzeń do publicznej sieci telekomunikacyjnej i/lub uruchomienia, jeżeli nie spełniają one odnośnych wspólnych warunków technicznych, przyjętych zgodnie z dyrektywą Rady 93/97/EWG [1] lub, jeżeli nie ma takich warunków, wymogów zasadniczych ustalonych w art. 4 wspomnianej dyrektywy. W przypadku, gdy brak wspólnych postanowień wykonawczych dla zharmonizowanych regulacji prawnych, zasady państwowe winny odpowiadać tym wymogom zasadniczym oraz zostać przekazane do Komisji zgodnie z wymogami dyrektywy 83/189/EWG, o ile tak stanowi dyrektywa.

   — w odniesieniu do innych urządzeń końcowych, odmówić przyłączenia takich urządzeń do publicznej sieci telekomunikacyjnej, jeżeli nie spełniają odnośnych wspólnych warunków technicznych przyjętych zgodnie z dyrektywą Rady 91/263/EWG [2] lub, jeżeli nie ma takich warunków, wymogów zasadniczych ustalonych w art. 4 wspomnianej dyrektywy.

---

[1] Dz.U. L 290 z 24.11.1993, str. 1.
[2] Dz.U. L 128 z 23.5.1991, str. 1."

Artykuł 2

Niniejszym wprowadza się następujące zmiany do dyrektywy 90/388/EWG:

1. W art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

   a) W ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

      i) tiret drugie zastępuje się następującym tekstem:

      „— »wyłączne prawa« oznaczają prawa nadane przez Państwo Członkowskie jednemu przedsiębiorstwu, środkami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi, zastrzegające dla niego prawo do świadczenia usługi telekomunikacyjnej lub podejmowania działalności na określonym obszarze geograficznym;"

ii) następujący tekst wprowadza się jako tiret trzecie:

„— »specjalne prawa« oznaczają prawa nadane przez Państwo Członkowskie ograniczonej liczbie przedsiębiorstw przy pomocy dowolnych środków ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które na danym obszarze geograficznym:

— ograniczają do dwóch lub więcej liczbę przedsiębiorstw, uprawnionych do świadczenia usługi lub podejmowania działalności, w oparciu o inne zasady niż obiektywne, proporcjonalne i niedyskryminujące kryteria, lub

— wyznaczają, w oparciu o zasady różne od takich kryteriów, kilka konkurujących ze sobą przedsiębiorstw uprawnionych do świadczenia usługi lub podejmowania działalności, lub

— nadają dowolnemu przedsiębiorstwu lub przedsiębiorstwom, w oparciu o zasady różne od takich kryteriów lub regulacyjne przywileje, które w istotny sposób, jakiekolwiek prawne wpływają na możliwości dowolnego innego przedsiębiorstwa w zakresie świadczenia takich samych usług lub podejmowania takiej samej działalności na tym samym obszarze geograficznym i na zasadniczo równych warunkach.";

iii) tiret czwarte zastępuje się następującym tekstem:

„— »usługi telekomunikacyjne« oznacza usługi, których świadczenie polega, w całości lub częściowo, na transmisji i marszrutowaniu sygnałów w publicznej sieci telekomunikacyjnej w ramach procesu telekomunikacyjnego, z wyłączeniem radiofonii i telewizji udostępnianej publicznie oraz na usługach satelitarnych.";

iv) po tiret czwartym zostają umieszczone następujące tiret:

„— »sieć satelitarnych stacji naziemnych« oznacza zespół dwóch lub więcej stacji naziemnych współpracujących ze sobą przy pomocy satelity;

— »usługi sieci satelitarnej« oznaczają zakładanie i eksploatację sieci satelitarnych stacji naziemnych; w minimalnym zakresie, usługi te polegają na zapewnieniu, przy pomocy satelitarnych stacji naziemnych, łączy w górę (*uplinks*) oraz łączy w dół (*downlinks*);

— »satelitarne usługi łącznościowe« oznaczają usługi, których świadczenie jest w pełni lub w części oparte o usługi sieci satelitarnych;

— »usługi satelitarne« oznaczają świadczenie usług łączności satelitarnej i/lub usług sieci satelitarnych;"

v) tiret szóste zdanie drugie zastępuje się następującym tekstem:

„Powodami tymi są: bezpieczeństwo działania sieci, zachowanie integralności sieci oraz, w uzasadnionych przypadkach, interoperacyjności usług, ochrona danych oraz, w przypadku usług sieci satelitarnych - efektywne wykorzystanie widma częstotliwości oraz unikanie zakłóceń pomiędzy satelitarnymi systemami telekomunikacyjnymi i innymi kosmicznymi lub naziemnymi systemami technicznymi.";

b) ustęp 2 zastępuje się jak poniżej:

„2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do usług teleksowych ani do naziemnej radiokomunikacji ruchomej."

2. W art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 zastępuje się następującym tekstem:

„Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 2 Państwa Członkowskie uchylą wszystkie środki nadające:

a) wyłączne prawa w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych innych niż telefonia głosowa oraz

b) specjalne prawa, które ograniczają do dwóch lub więcej liczbę przedsiębiorstw, uprawnionych do świadczenia takich usług telekomunikacyjnych, w oparciu o zasady inne niż obiektywne, proporcjonalne i niedyskryminujące kryteria, lub

c) specjalne prawa, które wyznaczają, w oparciu o zasady inne niż takie kryteria, kilka konkurujących ze sobą przedsiębiorstw do świadczenia takich usług telekomunikacyjnych.

Państwa Członkowskie podejmą wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, aby wszyscy operatorzy mieli możliwość świadczenia wszystkich takich usług telekomunikacyjnych, z wyjątkiem usług telefonii głosowej.";

b) dodaje się następujące ustępy:

„Państwa Członkowskie poinformują o kryteriach, na podstawie których udziela się takich praw, w tym o warunkach, pod którymi są one udzielane oraz o procedurze zgłoszenia przewidzianej dla eksploatacji naziemnych stacji nadawczych.

Państwa Członkowskie nadal będą informowały Komisję o wszelkich zamiarach wprowadzania nowych procedur w zakresie licencjonowania lub zmian w istniejących.".

3. W art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) po ustępie drugim dodaje się następujące ustępy:

„Państwa Członkowskie zagwarantują, że wszelkie opłaty nakładane na dostawców usług w związku z trybem uzyskiwania praw będą oparte na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących kryteriach.

Opłaty, kryteria, na których są one oparte oraz wszelkie zmiany będą podawane do publicznej wiadomości w odpowiedni i dostatecznie szczegółowy sposób, umożliwiający łatwy dostęp do tych informacji.

Najpóźniej w ciągu dziewięciu miesięcy od daty publikacji niniejszej dyrektywy, z następnie każdorazowo w przypadku wprowadzania zmian, Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o sposobie udostępniania tych informacji. Komisja będzie regularnie podawała do publicznej wiadomości informacje o takich powiadomieniach.";

b) dodaje się następujący ustęp:

„Państwa Członkowskie zagwarantują zniesienie wszelkich zakazów lub ograniczeń wynikających z regulacji, odnoszących się do oferowania pojemności segmentu kosmicznego wszelkim uprawnionym operatorom sieci satelitarnych stacji naziemnych oraz zezwolą wszelkim dostawcom usług satelitarnych na dokonywanie na swoim obszarze inspekcji sieci satelitarnych stacji naziemnych mających być przez nich wykorzystywanych w aspekcie ich zgodności z opublikowanymi warunkami dostępu do ich pojemności segmentu kosmicznego."

Artykuł 3.

Państwa Członkowskie będące stronami międzynarodowych konwencji powołujących międzynarodowe organizacje Intelsat, Inmarsat, Eutelsat i Intersputnik dla celów eksploatacji satelitów, na jej wniosek, przekażą Komisji będące w ich posiadaniu informacje odnośnie do wszelkich środków mogących zagrozić zgodności z zasadami konkurencji przewidzianymi Traktatem WE lub celom niniejszej dyrektywy, lub dyrektywom Rady w sprawach telekomunikacji.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie przekażą Komisji, najpóźniej w ciągu dziewięciu miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, informacje umożliwiające jej stwierdzenie, że wymogi art. 1 i 2 zostały spełnione.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 1994 r.

Za Komisję

Karel VAN MIERT

Członek Komisji